

lede bajersk Øl. Efter det, der foreligger for os, er altsaa end ikke de snævrreste økonomisk interesserede, end ikke alle Bryggerierne, enige i det betimelige i det Krav, her er rejst af det konservative Folkeparti, og det er ikke underligt, om det ikke maatte være lykkedes at samle alle Bryggerierne i en saadan Enighed, thi Forholdet er jo det, at ikke blot, naar man ser paa Bryggeriernes Regnskaber, faar man Indtryk af, at vi ikke her staar overfor nogen erhvervstruet Næringsgren, men hvis vi vender os til selve Produktionsstatistikken, som det ærede Medlem Hr. Hauge nævnte, ser vi denne Industrigren midt i en Krisetid i fuldeste Flor, vi ser, at denne Industrigren nu har en langt betydeligere Produktion, end den havde før de begrænsende Bestemmelers Gennemførelse. Det er kendt for alle her i Tinget, at disse begrænsende Bestemmelser er at føre tilbage til 1917. Aaret før disse begrænsende Bestemmelser, i 1916, produceredes der til Forbrug her i Landet af bajersk Øl 987 113 hl, hvilket endda var en meget betydelig Stigning sammenlignet med de foregaaende Aar, en Stigning, der skyldes de stigende økonomiske Konjunkturer, saaledes som det erfaringsmæssigt gaar, at hvis der ikke træffes modstaaende Foranstaltninger, gaar Alkoholforbruget op, naar Konjunkturerne gaar op. I 1915 var Produktionen af bajersk Øl til Forbrug her i Landet 921 303 hl, og hvis vi følger Tiden tilbage, vil vi se, at 1916 var et Aar, hvor vi havde en særlig stor Produktion af bajersk Øl. Men skønt 1916, Aaret før Restriktionernes Gennemførelse, var et Aar med en meget betydelig bajersk Øl-Produktion, er det jo rigtigt, som det ogsaa er nævnt af det ærede Medlem Hr. Hauge, at vi nu er oppe paa en Produktion, der er halvanden Gang saa stor, som før de begrænsende Bestemmelser blev gennemført, endogsaa halvanden Gang saa stor som i det Aar, der har den største Produktion før de begrænsende Bestemmelers Gennemførelse, idet vi i 1921 er oppe paa en Produktion af 1 562 305 hl, deraf fraført til Forbrug her i Landet 1 494 517 hl, hvilket svarer omtrent til 400 Bajere for hver mandlig Indbygger over 15 Aar. Naar Forholdet er dette, maa det rigtignok forekomme højt mærkværdigt, at det ærede Medlem Hr. Pitzner kan begrunde det Forslag, han her har fremsat, med, at der skulde være stor Arbejdsløshed i Bryggerindustrien. Naar Produktionen er ca. 1½ Gang saa stor, som den var før de begrænsende Bestemmelers Gennemførelse, kan det i alt Fald ikke være de begrænsende Bestemmelser, der har medført en saadan Arbejdsløshed.

Naar det ærede Medlem Hr. Pitzner endvidere var af den Opfattelse, at vi her stod overfor den Inkonsekvens, at vi gav Adgang til frit at indføre Øl fra Udlandet, men ikke havde Adgang til frit at producere stærkt Øl her i Landet, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem tager fejl i den Opfattelse, at det skulde være tilladt frit at indføre Øl fra Udlandet. Bekendtgørelsen af 18. Januar 1921 siger i § 2 udtrykkeligt, at Indførsel af stærkt Øl fra Udlandet er forbudt, afhængig af en særlig Dispensation, der gives af Tolddepartementet. Og det er jo ogsaa allerede fremhævet af det ærede Medlem Hr. Hauge, at den Indførsel, vi har fra Udlandet, og som i 1921 ikke naaede 800 hl, ingen nævneværdig Rolle spiller i Sammenligning med den indenlandske Produktion.

I denne Forbindelse vil jeg i øvrigt gerne henlede Opmærksomheden paa, at naar man saa stærkt fremhæver Bryggeriindustriens Fortjeneste af Eksporten, er der heller ikke efter 18. Januar 1921 noget som helst i Vejen for, at stærkt Øl kan brygges til Eksport, idet Indenrigsministeriet ifølge Bekendtgørelsen kan give Tilladelse hertil. Men i øvrigt spiller denne Eksport af Øl ingenlunde den Rolle, som man i Almindelighed tillægger den. Der blev i 1921 udført som egentlig Eksport 6 970 hl, og indbefattet det stærke Øl, der blev brugt til Skibsprovantering, kom vi op paa et samlet Tal af 16 379 hl. Det vil altsaa ses, at den Eksport af stærkt Øl, man undertiden taler saa meget om, i Virkeligheden ikke spiller nogen nævneværdig Rolle for Landets Økonomi.

Endvidere har det ærede Medlem Hr. Hauge ogsaa allerede gjort opmærksom paa, at den formentlige Uretfærdighed, der skulde ligge deri, at stærkere Alkohol-sorter frit skulde kunne indføres, medens vi sætter Grænser for Produktionen af stærkt Øl, heller ikke er til Stede, idet Bekendtgørelsen af 26. Juli 1919 forbyder Indførsel af Spirituosa og gennemføres paa en saadan Maade, at man holder Spiritusindførselen nede paa de tilsvarende Mængder, som vi havde i Aarene før Krigen.

Derimod kan man jo sige, at der er en Inkonsekvens med Hensyn til Vinimporten. Valutakommissionen foreslog i sin Tid at begrænse Vinimporten paa lignende Maade til de Mængder, der indførtes i Aarene før Krigen, og det havde været rigtigt og konsekvent, baade økonomisk, for vor Valuta, og socialt, om man var gaaet til en saadan Begrænsning af Vinimporten